

til andre Samfundslag eller anden politisk Veir, at yde ham samme Ret, som man fordrer for sig selv. Derfor, som sagt, naar Forslaget foreligger, vil jeg stemme derfor uden Hensyn til, at det efter al Sandsynlighed for nærværende Tid ingen Udsigt har til at blive til Lov.

Stürup: Jeg vilde blot rette 2 til 8; jeg sagde, at 2 pCt. af Valgerne mødte, men det skal være 8 pCt. (Stemmer: Nei, 4 pCt.) Ja, Beregningen er for de sidste 4 Aar; tage vi de sidste 2 Aar, saa er det ganske vist mindre.

Berg: Jeg kan ikke erkjende, at den ærede Forslagsstiller har handlet ubetimeligt ved at bringe Forslaget frem. Den Stemning, den ærede Forslagsstiller har for sit Forslag i Kjøbenhavn hos en Mængde agtede Borgere uden Hensyn til politisk Opfattelse, vidner noksom om, at hans Forslag har en saadan Anerkjendelse, finder en saa velvillig Støtte, som overhovedet et Forslag af den Natur kan vente at faae. Uden at ville optage Tiden for Andre, der formentlig ville udtale sig, ønsker jeg dog at gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), som mente, at dette Forslag burde vi ikke forhandle, før det havde været for i Borgerrepræsentationen, der var Stebet for den egentlige Forhandling derom. Men naar der skal lovgives paa Kommunalvæsenets Omraade, staa da Kjøbenhavns Borgerrepræsentation i den Henseende ikke ganske paa samme Maade ligeoverfor Lovgivningsmagten som Pyraad, Amtsraad og Sogneraad? Vi kunne saameget lettere behandle dette Spørgsmaal her, som vi jo Alle under vor Virksomhed her i Rigsdagen bo her i Kjøbenhavn og kunne have Leilighed til at lere Stemningen i Kommunen ligeoverfor paagjældende Forslag at kjende. Det Krav, man stiller fra et Kjøbenhavnst Standpunkt, at denne Kommune skulde staa i en særlig Stilling ligeoverfor Lovgivningsmagten, saa at Kjøbenhavns Anliggender egentlig ikke maatte behandles af Lovgivningsmagten, lærend Kjøbenhavn selv havde givet ligesom en Slags Lilladelse dertil, er en fuldstændig ukonstitutionel og urigtig Opfattelse. Naar Lovforslag foreligger af hvilken som helst Bestaaenhed, saa er det jo naturligt, naar Sagen ikke er overfluelig og gennemsigtig nok, at man søger Oplysning hos Forskjellige, og at man da ogsaa kan søge den hos den heromtalte Forsamling; men stiller man det op som Krav, som Forordning, saa er Forholdet et andet. Dette Forslag er temmelig gennemskuelig, omhyggelig behandlet, der har været Tid nok for Borgerrepræsentationen til — om den havde villet — at nedlade sig til at tage dette Forslag under Overveelse, hvis den havde anset dette for rigtigt, og de Herrer ere vistnok ogsaa inde i Bevægelsen for og imod dette Forslag — det er Noget, vi vide. —

Den anden Bemærkning, som det ærede Medlem fremsatte, var den, at han frygtede for dette Forslag, fordi der saa ikke vilde komme saa gode Valg — det vil altsaa sige for hans Standpunkt ikke saa velbehagelige Valg —, men det er jo netop derfor, at vi ønske Forslaget. Stridspunktet er jo netop det, om det er gavnligt for Sagen i og for sig, at det ærede Medlem faar samtlige Valg velbehagelige for ham efter hans Opfattelse, eller om det er gavnligt for Sagen, at Valgene blive noget mindre velbehagelige for det ærede Medlem? Det er Spørgsmaalet, men skulde vi vente med denne Forandring, indtil Forandringen vilde frembringe Valg, som vare velbehagelige for det nuværende Flertals Benner, saa vilde det jo sige, at vi skulde vente dermed saa længe, indtil Flertallet gled det nuværende Flertal ud af Hænderne, altsaa indtil det nuværende Flertal blev Mindretal, og, trykket af Omstændighederne, selv ønskede et saadant Forslag, for derved at frembringe for dem velbehagelige Valg. Anderledes kan jeg ikke forklare mig dette. Henvisningen til Folkethinget og til Valg af Folketingsmedlemmer ved Forholdstalsvalg skal jeg ikke komme ind paa, thi der er jo ikke den fjerneste Sammenligning mulig herimellem (Udflydelse). Ja, jeg indrømmer naturligvis, at man har Lov til at sætte en kommunal Repræsentation langt højere end en af Rigsdagens Afdelinger — og det tvivler jeg ikke om, at der er Mange, som gjøre, efter den Betragtning, som de have af Folkethinget —, men disse Forsamlings Ordre ere saa forskjellige, og deres Stilling er i sig selv saa forskjellig, at jeg ikke tror, at der i fjerneste Maade kan drages nogen Analogi imellem dem. — Der var et andet Punkt, som det ærede Medlem omtalte, og som jeg navnlig ønsker at sige et Par Ord om, da det særlig interesserer mig. Jeg udtalte den Betragtning, at Lovgivningen burde være indrettet saaledes, at det var Kommunalbestyrelsens Pligt at ansætte enhver Mand, som ikke var under det offentlige Fattigvæsen, til Skat, om denne end blev nok saa lille, og at der da med Skattens Ansættelse maatte følge kommunale Rettigheder. Dertil svarede det ærede Medlem, at for Kjøbenhavns Bedkommende var Ingen udelukket, thi man kunde jo ved Selvangivelse blive skattepligtig og saaledes ogsaa valgberettiget. Det ærede Medlem forlanger altsaa, at en Mand, som f. Ex. ikke har 1,000 Kr. i Indtægt, skal indmelde en Udsandhed til Statteligningskommissionen for at blive valgberettiget, og da dette nu, saavidt jeg husker, angaar 6,000 Borgere i Kjøbenhavn, som ere udelukkede fra Valgretten, saa forlanger altsaa det ærede Medlem 6,000 Udsandheder! Paa denne Maade vilde der, for at de Bedkommende kunde faae Valgret, ved Selvangivelse blive frembragt 6,000 Udsandheder aarlig, istedetfor at Lovgivningsmagten kunde skaffe det altsaa ved et Pennestrøg. Jeg er ikke enig i det ærede Medlems